

det ind i Loven, for Meningen er, at der skal anvendes de Penge, som ere nødvendige til Udviklingen deroppe, men mere, end der er nødvendigt, er det dog ikke Meningen at anvende, og hvis man f. Eks. ved Kulminedrift eller anden Minedrift eller paa anden Maade kunde indvinde store Indtægter, ser jeg ikke, hvorfor Staten ikke skulde gøre dem nyttige paa den Maade, Regeringen og Rigsdagen ere enige om at finde passende. Man kunde f. Eks. finde en Guldmine deroppe, og saa var det dog ikke Meningen, at Udbyttet skulde ubetinget i Millionvis tilfalde den grønlandske Befolkning, uden at Staten skulde have Bestemmelsesret derover. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at Mindretal og Flertal i det væsentlige ere enige med Ministeren, og at Mindretallet meget godt kunde tage sine Ændringsforslag tilbage, thi derved pointerer det kun, ganske vist stærkt, det, som er hele Udvalgets Mening. Jeg vil anbefale ærede Medlemmer at stemme for de af Udvalget stillede Forslag og mod de af Mindretallet stillede.

P. Knudsen: Ganske vist er det Mindretal, jeg tilhører, og Udvalgets Flertal paa adskillige Punkter enige. Men det fremgaar ogsaa af den ærede Ordførers Udtalelser, at vi ikke i det hele ere enige, thi Ordføreren polemiserede netop mod de Tanker, vi have fremsat i adskillige af vore Ændringsforslag. Men naar, som Ordføreren sagde, disse Ændringsforslag yderligere pointere, hvad der er Meningen, og derved ogsaa fremskynde det, vi ønske, synes jeg, det er gode Ændringsforslag, saa der ikke er Grund til at tage dem tilbage.

I det Udtryk, jeg havde brugt, at vi skulde betragte Handelen som en Kommissionær for Grønlænderne, vilde den ærede Ordfører lægge den Betydning, at vi altsaa skulde fraskrive os al Ret til at tale med om de grønlandske Forhold. Det ligger ikke i mine Ord. Jeg har tværtimod pointeret, at adskillige af disse Ændringsforslag, særlig de om Ståtilskud til Oplæring i praktisk Erhvervsvirksomhed, netop vilde bevirke, at vi i højere Grad fik Haand i Hanke med Udviklingen deroppe, end vi rimeligvis ellers vilde faa. Det er klart, at hvis vi yde Penge til en vis Virksomhed i Grønland, ville vi ogsaa se lidt paa, hvorledes de blive anvendte. Yde vi derimod ingen Støtte dertil, have vi i Grunden ingen Ret til at blande os i disse Forhold, naar der skal være kommunalt Selvstyre i Grønland. Vi fraskrive

os altsaa ikke ved disse Ændringsforslag enhver som helst Ret til at tale med, men faa tværtimod derved en forøget Ret dertil.

Saa er der Udtrykket: det grønlandske Samfund, som den højtærede Minister ogsaa var inde paa, idet han mente, at dette Udtryk var forkert, for man maatte betragte Grønland som en Del af det danske Rige. Det har jeg ikke noget imod, men der er den mærkelige Omstændighed derved, at Grønlænderne have ikke den allerfjerneste Indflydelse paa, hvad vi foretage os hernede, og det faa de rimeligvis aldrig. I alt Fald ligger det saa langt ude i Fremtiden, at jeg neppe tør kaste mit Blik derhen. Det er et Samfund for sig selv, som har sine særegne Forhold, og det finder jeg ogsaa udtrykt flere Steder baade i Lovforslagets Paragraffer og i dets Motiver. Der staar saaledes i § 12 c. angaaende Grønlands Fællesfond, at den skal „anvendes efter Indenrigsministerens nærmere Bestemmelse til Fremme af Foranstaltninger til Gavn for det grønlandske Samfund i Almindelighed“. Altsaa er det grønlandske Samfund noget eksisterende og et Udtryk, der bruges i selve Lovforslaget. Jeg ser derfor ikke, hvorfor vi ikke skulde kunne bruge det i vore Ændringsforslag.

Med Hensyn til det Takstsystem, vi have tilladt os at fremsætte Ændringsforslag om, skal jeg sige, at det vedrører kun Principperne for, hvorledes et saadant Takstsystem bør være, men ikke det mindste om selve Taksterne. Den ærede Ordfører mente, at det var forkert, fordi man maatte føre Handelen saaledes, at der kunde fremkomme et Overskud af den. Men der staar udtrykkelig i Ændringsforslag Nr. 14, 5te Stykke: „Ved Fastsættelsen af Taksterne for de i Grønland indkøbte Produkter beregnes Priserne endvidere saaledes, at der under sædvanlige Konjunkturer kan fremkomme et Overskud, der henlægges til et Prisreguleringsfond, der anvendes til under ugunstige Konjunkturer at afværge pludselige og stærke Forandringer i Taksterne“. Det er altsaa forudsat, at Handelen skal føres paa denne Maade, og det kan altsaa ikke rettes som et Angreb imod os, at vi ville have, at der skal handles saaledes, at der intet Overskud indvindes.

Om Koncessionsbestemmelserne mene vi, at naar der oppe i Grønland findes Rigdomme, der udnyttes af den danske Stat enten direkte eller derved, at der gives Koncession derpaa til andre, burde man hernede ved de aarlige Finanslove